II

(Nezakonodajni akti)

MEDINSTITUCIONALNI SPORAZUMI

MEDINSTITUCIONALNI SPORAZUM MED EVROPSKIM PARLAMENTOM, SVETOM EVROPSKE UNIJE IN EVROPSKO KOMISIJO O BOLJŠI PRIPRAVI ZAKONODAJE

MEDINSTITUCIONALNI SPORAZUM

z dne 13. aprila 2016

o boljši pripravi zakonodaje

EVROPSKI PARLAMENT, SVET EVROPSKE UNIJE IN EVROPSKA KOMISIJA SO SE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 295 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evropski parlament, Svet in Komisija (v nadaljnjem besedilu: tri institucije) so odločeni lojalno in pregledno sodelovati v celotnem zakonodajnem ciklu. V zvezi s tem opozarjajo na enakovrednost obeh sozakonodajalcev, kakor je določeno v Pogodbah.

(2) Tri institucije priznavajo skupno odgovornost za sprejemanje visoko kakovostne zakonodaje Unije in zagotavljanje, da je ta zakonodaja osredotočena na področja, na katerih ima največjo dodano vrednost za evropske državljane, je karseda učinkovita in uspešna pri doseganju skupnih ciljev politik Unije, je karseda preprosta in jasna, se izogiba pretiranemu urejanju in nalaganju upravnih bremen državljanom, javnim upravam in podjetjem, zlasti malim in srednjim podjetjem, in je zasnovana tako, da se olajšata njen prenos in praktična uporaba ter krepita konkurenčnost in vzdržnost gospodarstva Unije.

(3) Tri institucije opozarjajo na obveznost Unije, da v skladu s členom 5 Pogodbe o Evropski uniji o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti sprejema zakonodajo le, kadar je to potrebno in samo v potrebnem obsegu.

(4) Tri institucije ponovno poudarjajo vlogo in pristojnosti nacionalnih parlamentov, kakor so določene v Pogodbah, v Protokolu št. 1 o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji, priloženemu k Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, ter Protokolu št. 2 o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti, priloženemu k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije.

(5) Tri institucije se strinjajo, da bi bilo treba pri določanju zakonodajnega programa dosledno upoštevati analizo morebitne „evropske dodane vrednosti“ vsakega predlaganega ukrepa Unije, pa tudi oceno „stroškov kot posledice neukrepanja na ravni Unije“.

(6) Tri institucije menijo, da bodo posvetovanje z javnostjo in deležniki, naknadno vrednotenje obstoječe zakonodaje in ocene učinka novih pobud pripomogli k doseganju cilja boljše priprave zakonodaje.

(7) Da bi olajšali pogajanja v okviru rednega zakonodajnega postopka ter izboljšali uporabo členov 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ta sporazum določa načela, v skladu s katerimi bo Komisija pred sprejetjem delegiranih aktov zbrala vsa potrebna strokovna mnenja.

(8) Tri institucije zagovarjajo, da bi si bilo za cilja poenostavitve zakonodaje Unije in zmanjšanja upravnega bremena treba prizadevati brez poseganja v doseganje ciljev politike Unije, kakor so določeni v Pogodbah, ali v zaščito celovitosti notranjega trga.

(9) Ta sporazum dopolnjuje naslednje sporazume in izjave o boljši pripravi zakonodaje, katerim ostajajo tri institucije v celoti zavezane:

— Medinstitucionalni sporazum z dne 20. decembra 1994 – Pospešeni način dela za uradno kodifikacijo zakonodajnih besedil ([1]),

— Medinstitucionalni sporazum z dne 22. decembra 1998 o skupnih smernicah za kakovostno pripravo pravnih aktov Skupnosti ([2]),

— Medinstitucionalni sporazum z dne 28. novembra 2001 o bolj sistematičnem ponovnem sprejemu pravnih aktov ([3]),

— Skupna izjava z dne 13. junija 2007 o praktičnih ureditvah za postopek soodločanja ([4]),

— Skupne politične izjave z dne 27. oktobra 2011 Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije o obrazložitvenih dokumentih ([5]) –

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

I. SKUPNE ZAVEZE IN CILJI

1. Tri institucije se strinjajo, da si bodo prizadevale za boljšo pripravo zakonodaje z vrsto pobud in postopkov iz tega sporazuma.

2. Tri institucije se ob opozarjanju na pomen, ki ga pripisujejo metodi Skupnosti, strinjajo, da bodo pri izvajanju svojih pooblastil in v skladu s postopki, določenimi v Pogodbah, spoštovale splošna načela prava Unije, kot so demokratična legitimnost, subsidiarnost in sorazmernost ter pravna varnost. Poleg tega se strinjajo, da bodo pri pripravi zakonodaje Unije spodbujale preprostost, jasnost in doslednost ter zagovarjale popolno preglednost zakonodajnega postopka.

3. Tri institucije se strinjajo, da bi zakonodaja Unije morala biti razumljiva in jasna, da bi morala državljanom, javnim upravam in podjetjem omogočati enostavno razumevanje njihovih pravic in obveznosti, da bi morala vključevati ustrezne zahteve glede poročanja, spremljanja in vrednotenja, da bi se morala izogibati pretiranemu urejanju in nalaganju upravnih bremen ter da bi morala biti praktična z vidika izvajanja.

II. NAČRTOVANJE

4. Tri institucije se strinjajo, da bodo v skladu s členom 17(1) Pogodbe o Evropski uniji, s katerim se Komisiji zaupa naloga dajanja pobud za letno in večletno načrtovanje, okrepile letno in večletno načrtovanje Unije.

Večletno načrtovanje

5. Tri institucije bodo zaradi lažjega dolgoročnega načrtovanja po imenovanju nove Komisije izmenjale mnenja o poglavitnih ciljih in prednostnih nalogah politike teh treh institucij za novi mandat, pa tudi o okvirnem časovnem razporedu, kadar je to mogoče.

Tri institucije bodo na pobudo Komisije, če je to primerno, pripravile skupne sklepe, ki jih bodo podpisali njihovi predsedniki.

Tri institucije bodo na pobudo Komisije izvedle vmesni pregled teh skupnih sklepov in jih po potrebi prilagodile.

([1]) UL C 102, 4.4.1996, str. 2.
([2]) UL C 73, 17.3.1999, str. 1.
([3]) UL C 77, 28.3.2002, str. 1.
([4]) UL C 145, 30.6.2007, str. 5.
([5]) UL C 369, 17.12.2011, str. 15.

Letno načrtovanje – Delovni program Komisije in medinstitucionalno načrtovanje

6. Komisija bo tako pred sprejetjem svojega letnega delovnega programa (v nadaljnjem besedilu: delovni program Komisije) kot po njem v dialogu z Evropskim parlamentom in Svetom. Ta dialog bo zajemal:

(a) zgodnje dvostranske izmenjave mnenj o pobudah za prihodnje leto še pred predložitvijo pisnega prispevka predsednika in prvega podpredsednika Komisije, v katerem bodo dovolj natančno orisane pomembnejše politične točke za prihodnje leto in nakazani načrtovani umiki predlogov Komisije (v nadaljnjem besedilu: pismo o nameri);

(b) izmenjavo mnenj Evropskega parlamenta in Sveta s Komisijo po razpravi o stanju v Uniji in pred sprejetjem delovnega programa Komisije na podlagi pisma o nameri;

(c) izmenjavo mnenj med tremi institucijami o sprejetem delovnem programu Komisije, na podlagi odstavka 7.

Komisija bo ustrezno upoštevala mnenja, ki jih bosta Evropski parlament in Svet izrazila v posamezni fazi dialoga, vključno z njunimi zahtevami za pobude.

7. Po sprejetju delovnega programa Komisije bodo tri institucije na podlagi tega programa izmenjale mnenja o pobudah za prihodnje leto in dosegle dogovor o skupni izjavi o letnem medinstitucionalnem načrtovanju (v nadaljnjem besedilu: skupna izjava), ki jo bodo podpisali njihovi predsedniki. V tej skupni izjavi bodo predstavljeni splošni cilji in prednostne naloge za naslednje leto ter opredeljene pomembnejše politične točke, ki bi morale biti brez poseganja v pooblastila, ki so na podlagi Pogodb dodeljena sozakonodajalcema, deležne prednostne obravnave v zakonodajnem procesu.

Tri institucije bodo skozi vse leto redno spremljale udejanjanje skupne izjave. V ta namen bodo tri institucije spomladi zadevnega leta sodelovale v razpravah v Evropskem parlamentu in/ali Svetu o udejanjanju skupne izjave.

8. V delovni program Komisije bodo vključeni pomembnejši zakonodajni in nezakonodajni predlogi za naslednje leto, vključno z razveljavitvami, prenovitvami, poenostavitvami in umiki. Za vsako točko bodo v delovnem programu Komisije po možnosti navedeni: načrtovana pravna podlaga, vrsta pravnega akta, okvirni časovni razpored za sprejetje s strani Komisije ter vse druge relevantne postopkovne informacije, vključno z informacijami glede ocene učinka in vrednotenja.

9. Kadar namerava Komisija zakonodajni predlog umakniti, bo ne glede na to, ali bo umiku sledil revidiran predlog ali ne, v skladu z načeloma lojalnega sodelovanja in institucionalnega ravnotežja navedla razloge za tak umik ter po potrebi nakazala načrtovane nadaljnje korake skupaj z natančnim časovnim razporedom, na tej podlagi pa bo opravila tudi ustrezna medinstitucionalna posvetovanja. Komisija bo ustrezno upoštevala stališča sozakonodajalcev in se nanje odzivala.

10. Komisija bo nemudoma in natančno obravnavala zahteve za predloge aktov Unije, ki jih bosta na podlagi člena 225 oziroma 241 Pogodbe o delovanju Evropske unije vložila Evropski parlament oziroma Svet.

Komisija bo na takšne zahteve odgovorila v treh mesecih, in sicer bo sprejela posebno sporočilo, v katerem bo navedla, kako namerava ukrepati v zvezi s tem. Če se bo Komisija odločila, da ne bo predložila predloga na podlagi takšne zahteve, bo zadevno institucijo obvestila o podrobnih razlogih in zagotovila, kjer je to primerno, analizo možnih alternativ ter odgovorila na morebitna vprašanja, ki bi jih sozakonodajalca izpostavila v zvezi z analizo glede evropske dodane vrednosti in glede „stroškov kot posledice neukrepanja na ravni Unije“.

Komisija bo, če bo za to zaprošena, svoj odgovor predstavila v Evropskem parlamentu ali v Svetu.

11. Komisija bo skozi vse leto redno pošiljala najnovejše informacije o svojem načrtovanju in utemeljevala morebitne zamude pri predstavitvi predlogov iz svojega delovnega programa. Komisija bo Evropskemu parlamentu in Svetu redno poročala o izvajanju svojega delovnega programa za zadevno leto.

III. ORODJA ZA BOLJŠO PRIPRAVO ZAKONODAJE

Ocena učinka

12. Tri institucije se strinjajo, da ocene učinka pozitivno prispevajo k izboljšanju kakovosti zakonodaje Unije.

Ocene učinka so orodje, s katerim si tri institucije pomagajo pri sprejemanju dobro utemeljenih odločitev, in niso nadomestek za politične odločitve v demokratičnem procesu odločanja. Ocene učinka ne smejo povzročati nepotrebnega odlašanja v procesu priprave zakonodaje ali posegati v pristojnost sozakonodajalcev, da predlagata spremembe.

V ocenah učinka bi bilo treba obravnavati obstoj, obseg in posledice problema ter vprašanje, ali je potrebno ukrepanje na ravni Unije ali ne. V njih bi bilo treba začrtati alternativne rešitve ter po možnosti morebitne kratkoročne in dolgoročne stroške in koristi, pri tem pa celovito in uravnoteženo oceniti gospodarske, okoljske in socialne učinke ter uporabljati tako kvalitativno kot kvantitativno analizo. V celoti bi bilo treba upoštevati načeli subsidiarnosti in sorazmernosti ter temeljne pravice. Ocene učinka bi se morale, če je le mogoče, osredotočiti tudi na „stroške kot posledice neukrepanja na ravni Unije“ ter vpliv na konkurenčnost in upravna bremena različnih možnosti, pri čemer bi bil poseben poudarek na malih in srednjih podjetjih („najprej pomisli na male“), digitalnih vidikih in teritorialnem učinku. Ocene učinka bi morale temeljiti na točnih, objektivnih in popolnih informacijah ter biti sorazmerne v svojem obsegu in usmeritvi.

13. Komisija bo izvedla ocene učinka svojih zakonodajnih in nezakonodajnih pobud, delegiranih aktov in izvedbenih ukrepov, za katere se predvideva, da bi lahko imeli znatne gospodarske, okoljske ali socialne učinke. Ocena učinka bo praviloma priložena pobudam, vključenim v delovnem programu Komisije ali v skupni izjavi.

Komisija bo v svojem procesu ocene učinka opravila čim širša posvetovanja. Njen odbor za regulativni nadzor bo izvedel objektivno preverjanje kakovosti ocen učinka. Končni rezultati ocen učinka bodo ob sprejetju pobude Komisije na voljo Evropskemu parlamentu, Svetu in nacionalnim parlamentom ter objavljeni skupaj z mnenjem oziroma mnenji Odbora za regulativni nadzor.

14. Evropski parlament in Svet bosta pri preučitvi zakonodajnih predlogov Komisije v celoti upoštevala njene ocene učinka. V ta namen bodo ocene učinka predstavljene na način, ki bo Evropskemu parlamentu in Svetu olajšal preučevanje odločitev Komisije.

15. Evropski parlament in Svet bosta, ko bo to po njunem mnenju ustrezno in potrebno za zakonodajni proces, izvedla ocene učinka v zvezi z lastnimi bistvenimi spremembami predlogov Komisije. Evropski parlament in Svet bosta za izhodišče za svoje nadaljnje delo praviloma vzela oceno učinka, ki jo izvede Komisija. Opredelitev pojma „bistvena“ sprememba bi morala določiti posamezna institucija.

16. Komisija lahko na lastno pobudo ali na poziv Evropskega parlamenta ali Sveta dopolni svojo oceno učinka ali opravi drugo analitično delo, ki je po njenem mnenju potrebno. Komisija bo pri tem upoštevala vse razpoložljive informacije, fazo, doseženo v zakonodajnem procesu, in potrebo po preprečitvi nepotrebnega odlašanja v tem procesu. Sozakonodajalca bosta v celoti upoštevala vse dodatne elemente, ki jih bo v tej zvezi predložila Komisija.

17. Vsaka od treh institucij je odgovorna za organizacijo svojega ocenjevanja učinka, vključno z notranjimi organizacijskimi viri in nadzorom kakovosti. Tri institucije bodo redno sodelovale in si v ta namen izmenjevale informacije o najboljši praksi in metodologijah, povezanih z ocenami učinka, s čimer bo lahko vsaka institucija nadalje izboljšala svojo metodologijo in postopke ter usklajenost celotnega ocenjevanja učinka.

18. Prvotna ocena učinka Komisije in kakršno koli dodatno ocenjevanje učinka, ki ga v zakonodajnem procesu izvedeta instituciji, bosta objavljena do konca zakonodajnega procesa in se lahko skupaj uporabita kot podlaga za vrednotenje.

Posvetovanje z javnostjo in deležniki ter povratne informacije

19. Posvetovanje z javnostjo in deležniki je nepogrešljivo za sprejemanje dobro utemeljenih odločitev in kakovostnejšo pripravo zakonodaje. Komisija bo brez poseganja v posebno ureditev, ki se uporablja za njene predloge na podlagi člena 155(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, pred sprejetjem predloga opravila odprta in pregledna javna posvetovanja, pri tem pa zagotovila, da bodo načini in roki teh javnih posvetovanj omogočali čim širšo udeležbo. Komisija bo zlasti spodbujala neposredno udeležbo malih in srednjih podjetij in drugih končnih uporabnikov v posvetovanjih. To bo vključevalo tudi javna posvetovanja na spletu. Rezultati posvetovanj z javnostjo in deležniki se nemudoma sporočijo obema sozakonodajalcema in objavijo.

Naknadno vrednotenje obstoječe zakonodaje

20. Tri institucije potrjujejo pomen čim večje doslednosti in skladnosti pri organizaciji svojega vrednotenja uspešnosti zakonodaje Unije, vključno s povezanimi posvetovanji z javnostjo in deležniki.

21. Komisija bo o večletnem načrtovanju vrednotenja obstoječe zakonodaje obvestila Evropski parlament in Svet ter bo v tem načrtovanju v največji možni meri upoštevala njune zahteve za poglobljeno vrednotenje specifičnih področij politike ali pravnih aktov.

Komisija bo pri načrtovanju vrednotenja upoštevala časovni razpored poročil in pregledov, določenih v zakonodaji Unije.

22. V okviru zakonodajnega cikla bi vrednotenje obstoječe zakonodaje in politike, ki bi temeljilo na uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti, skladnosti in dodani vrednosti, moralo biti podlaga za ocene učinka glede možnosti za nadaljnje ukrepanje. Tri institucije so se dogovorile, da bodo za lažje izvajanje teh procesov, kjer je to primerno, v zakonodajo vključile zahteve glede poročanja, spremljanja in vrednotenja, pri tem pa se izogibali pretiranemu urejanju in nalaganju upravnih bremen, zlasti državam članicam. Takšne zahteve lahko po potrebi vključujejo merljive kazalnike, ki bodo služili kot podlaga za zbiranje dokazov o dejanskih rezultatih zakonodaje.

23. Tri institucije se strinjajo, da bodo sistematično pretehtale uporabo klavzule o pregledu v zakonodaji in upoštevale čas, ki je potreben za izvajanje ter za zbiranje podatkov o rezultatih in učinkih.

Tri institucije bodo preučile, ali bi bilo treba uporabo določene zakonodaje časovno omejiti (klavzula o časovni omejitvi veljavnosti).

24. Tri institucije bodo pred sprejetjem ali spreminjanjem svojih smernic o orodjih za boljšo pripravo zakonodaje druga drugo o tem pravočasno obvestile (posvetovanja z javnostjo in deležniki, ocene učinka ter naknadna vrednotenja).

IV. ZAKONODAJNI INSTRUMENTI

25. Komisija bo Evropskemu parlamentu in Svetu v zvezi z vsakim predlogom v spremljajočem obrazložitvenem memorandumu pojasnila in utemeljila, zakaj se je odločila za določeno pravno podlago in vrsto pravnega akta. Komisija bi morala ustrezno upoštevati razlike v naravi in učinkih med uredbami in direktivami.

Komisija bo v svojih obrazložitvenih memorandumih pojasnila tudi upravičenost predlaganih ukrepov glede na načeli subsidiarnosti in sorazmernosti ter njihovo skladnost s temeljnimi pravicami. Komisija bo poleg tega poročala o obsegu in rezultatih vseh morebitnih posvetovanj z javnostjo in deležniki, oceni učinka in naknadnem vrednotenju obstoječe zakonodaje, ki jih je izvedla.

Če bi bilo treba zaradi predvidene spremembe pravne podlage uporabiti namesto rednega posebni zakonodajni postopek ali nezakonodajni postopek, si bodo tri institucije o tem izmenjale mnenja.

Tri institucije se strinjajo, da je izbira pravne podlage pravna opredelitev, ki mora temeljiti na objektivnih dejavnikih, ki jih je mogoče sodno presojati.

Komisija bo še naprej v celoti opravljala svojo institucionalno vlogo ter zagotavljala spoštovanje Pogodb in prakse Sodišča Evropske unije.

V. DELEGIRANI IN IZVEDBENI AKTI

26. Tri institucije poudarjajo pomen delegiranih in izvedbenih aktov v pravu Unije. Ti akti so, če so uporabljeni učinkovito in pregledno ter v upravičenih primerih, neločljivo orodje za boljšo pripravo zakonodaje ter prispevajo k preprosti in sodobni zakonodaji, pa tudi k njenemu učinkovitemu in hitremu izvajanju. Zakonodajalec je pristojen, da v mejah Pogodb odloča, ali je treba uporabiti delegirane ali izvedbene akte ter v kakšnem obsegu.

27. Tri institucije se zavedajo, da je treba vso obstoječo zakonodajo uskladiti s pravnim okvirom, uvedenim z Lizbonsko pogodbo, pri čemer je zlasti pomembna potreba po čim hitrejši uskladitvi vseh temeljnih aktov, ki še vedno vsebujejo sklice na regulativni postopek s pregledom. Komisija bo predlog za to drugo uskladitev pripravila do konca leta 2016.

28. Tri institucije so se sporazumele o Skupnem dogovoru glede delegiranih aktov in s tem povezanem ustaljenem besedilu (v nadaljnjem besedilu: Skupni dogovor), priloženem k temu sporazumu. V skladu s Skupnim dogovorom in z namenom izboljšanja preglednosti in posvetovanja se Komisija obvezuje, da bo pred sprejetjem delegiranih aktov zbrala vso potrebno strokovno znanje, vključno prek posvetovanj s strokovnjaki iz držav članic in javnih posvetovanj.

Poleg tega se bo Komisija vsakič, ko bo v zgodnjih fazah priprave osnutkov izvedbenih aktov potrebno širše strokovno znanje, po potrebi posvetovala s skupino strokovnjakov, zadevnimi deležniki in javnostjo.

Za zagotovitev enakega dostopa do vseh informacij prejmeta Evropski parlament in Svet vse dokumente istočasno kot strokovnjaki iz držav članic. Strokovnjaki iz Evropskega parlamenta in Sveta se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, na katere so vabljeni strokovnjaki iz držav članic in ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

Evropski parlament in Svet lahko z namenom dodatne izmenjave mnenj o pripravi delegiranih aktov na svoje sestanke povabita Komisijo.

Tri institucije bodo po začetku veljavnosti tega sporazuma brez nepotrebnega odlašanja začele pogajanja z namenom, da bi Skupni dogovor dopolnile z nezavezujočimi merili za uporabo členov 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

29. Tri institucije se zavezujejo, da bodo v tesnem sodelovanju najpozneje do konca leta 2017 vzpostavile skupni funkcionalni register delegiranih aktov z dobro urejenimi informacijami, ki bodo predstavljene na uporabniku prijazen način, da bi tako izboljšale preglednost, olajšale načrtovanje in omogočile sledljivost v vseh različnih fazah življenjskega cikla delegiranega akta.

30. Kar zadeva izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije, se tri institucije strinjajo, da se vzdržijo dodajanja postopkovnih zahtev v zakonodajo Unije, s katerimi bi spreminjale nadzorne mehanizme, vzpostavljene z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta [1]. Od odborov, ki svoje naloge izvajajo na podlagi postopka iz navedene uredbe, ne bi smeli zahtevati, da opravljajo tudi druge naloge.

31. Pooblastila je mogoče združiti, kadar Komisija objektivno utemelji, da je med dvema ali več pooblastili iz posameznega zakonodajnega akta vsebinska povezava, in če ni v zakonodajnem aktu določeno drugače. Namen posvetovanj med pripravljanjem delegiranih aktov je tudi, da se ugotovi, katera pooblastila so vsebinsko povezana. V takšnih primerih bo v vsakem nasprotovanju Evropskega parlamenta ali Sveta jasno navedeno, na katero pooblastilo se nanaša.

VI. PREGLEDNOST IN USKLAJEVANJE ZAKONODAJNEGA PROCESA

32. Tri institucije priznavajo, da se je redni zakonodajni postopek razvil na podlagi rednih stikov na vseh stopnjah postopka. Še naprej se zavezujejo nadalje izboljšati delo v okviru rednega zakonodajnega postopka v skladu z načeli lojalnega sodelovanja, preglednosti, odgovornosti in učinkovitosti.

[1] Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Tri institucije se zlasti strinjajo, da morata Evropski parlament in Svet kot sozakonodajalca svoja pooblastila izvrševati na enakopravni osnovi. Komisija deluje kot povezovalni člen, tako da obe veji zakonodajne oblasti obravnava enako, pri čemer dosledno spoštuje vloge, ki so bile trem institucijam dodeljene s Pogodbama.

33. Tri institucije se bodo skozi celoten zakonodajni proces med seboj redno obveščale o svojem delu in tekočih medsebojnih pogajanjih ter morebitnih povratnih informacijah s strani deležnikov, in sicer prek ustreznih postopkov, tudi v okviru dialoga med njimi.

34. Evropski parlament in Svet se kot sozakonodajalca strinjata, da je treba tesne stike ohranjati že pred začetkom medinstitucionalnih pogajanj, da bi dosegli boljše vzajemno razumevanje stališč vsake od strani. V ta namen bosta v okviru zakonodajnega procesa olajšala medsebojno izmenjavo mnenj in informacij, vključno z rednimi povabili predstavnikom drugih institucij na neuradne izmenjave mnenj.

35. Evropski parlament in Svet bosta zaradi učinkovitosti zagotovila boljšo usklajenost obravnavanja zakonodajnih predlogov. Zlasti bosta primerjala okvirna časovna razporeda za različne stopnje postopka, ki vodijo h končnemu sprejetju posameznega zakonodajnega predloga.

36. Tri institucije se lahko dogovorijo, kadar je to primerno, da bodo uskladile svoja prizadevanja za pospešitev zakonodajnega procesa, pri tem pa zagotovile spoštovanje prerogative sozakonodajalcev in ohranitev kakovost zakonodaje.

37. Tri institucije se strinjajo, da je treba v okviru obveščanja nacionalnih parlamentov zagotoviti, da bodo lahko ti v celoti izvajali svoje prerogative na podlagi Pogodb.

38. Tri institucije bodo zagotovile preglednost zakonodajnih postopkov na podlagi zadevne zakonodaje in sodne prakse, vključno z ustreznim vodenjem tristranskih pogajanj.

Tri institucije bodo izboljšale obveščanje javnosti na vseh stopnjah zakonodajnega cikla, zlasti pa bodo po doseženem dogovoru skupaj naznanile uspešen izid zakonodajnega procesa, zaključenega v okviru rednega zakonodajnega postopka, in sicer na skupni tiskovni konferenci ali na kateri koli drugačen način, ki se jim zdi ustrezen.

39. Da bi bilo lažje slediti različnim stopnjam v zakonodajnem procesu, se tri institucije zavezujejo, da bodo do 31. decembra 2016 opredelile, kako nadalje razviti zadevne platforme in orodja, s katerimi bi lahko oblikovali namensko skupno zbirko podatkov o trenutnem stanju zakonodajnih dosjejev.

40. Tri institucije priznavajo pomembnost zagotoviti, da lahko vsaka institucija uveljavlja svoje pravice in izpolnjuje svoje obveznosti, določene v Pogodbah, kakor jih razlaga Sodišče Evropske unije, v zvezi s pogajanji o mednarodnih sporazumih in njihovo sklenitvijo.

Tri institucije se zavezujejo, da se bodo v šestih mesecih po začetku veljavnosti tega sporazuma sestale z namenom, da bi s pogajanji dosegle boljšo praktično ureditev za sodelovanje in izmenjavo informacij v okviru Pogodb, kakor jih razlaga Sodišče Evropske unije.

VII. IZVAJANJE IN UPORABA ZAKONODAJE UNIJE

41. Tri institucije se strinjajo, da je pomembno doseči bolj strukturirano medsebojno sodelovanje, da bi lahko ocenile uporabo in učinkovitost prava Unije z namenom njegovega izboljšanja s prihodnjo zakonodajo.

42. Tri institucije poudarjajo potrebo po hitri in pravilni uporabi zakonodaje Unije v državah članicah. Roki za prenos direktiv bodo čim krajši, praviloma pa ne daljši od dveh let.

43. Tri institucije pozivajo države članice, naj pri sprejemanju ukrepov za prenos ali izvajanje zakonodaje Unije ali za zagotavljanje izvrševanja proračuna Unije o teh ukrepih jasno obvestijo javnost. Ko se pri prenosu direktive v nacionalno pravo države članice odločijo dodati elemente, ki v ničemer niso povezani z zadevno zakonodajo Unije, bi bilo treba take dodatke opredeliti bodisi z aktom ali akti o prenosu ali prek drugih navezujočih se dokumentov.

44. Tri institucije pozivajo države članice, naj pri pridobivanju informacij in podatkov, potrebnih za spremljanje in vrednotenje izvajanja prava Unije, sodelujejo s Komisijo. Tri institucije ponovno opozarjajo na Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih [1] in Skupno politično izjavo z dne 27. oktobra 2011 Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije o obrazložitvenih dokumentih v zvezi z obrazložitvenimi dokumenti, ki spremljajo uradno obvestilo o ukrepih za prenos, ter poudarjajo, kako sta pomembni.

45. Komisija bo še naprej vsako leto poročala Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi zakonodaje Unije. Komisija bo v poročilo po potrebi vključila navedbo informacij iz odstavka 43. Komisija lahko predloži dodatne informacije o stanju izvajanja določenega pravnega akta.

VIII. POENOSTAVITEV

46. Tri institucije potrjujejo svojo zavezo, da bodo za spremembo obstoječe zakonodaje pogosteje uporabljale zakonodajno tehniko prenovitve in dosledno spoštovale Medinstitucionalni sporazum z dne 28. novembra 2001 o bolj sistematičnem ponovnem sprejemu pravnih aktov. Kadar prenovitev ni ustrezen postopek, bo Komisija čim prej po sprejetju akta o spremembi predložila predlog v skladu z Medinstitucionalnim sporazumom z dne 20. decembra 1994 – Pospešeni način dela za uradno kodifikacijo zakonodajnih besedil. Če Komisija takšnega predloga ne predloži, za to navede razloge.

47. Tri institucije se zavezujejo, da bodo spodbujale najučinkovitejše regulativne instrumente, kot sta harmonizacija in vzajemno priznavanje, da bi preprečile pretirano urejanje in nalaganje upravnih bremen ter izpolnile cilje Pogodb.

48. Tri institucije se strinjajo, da bodo sodelovale, da bi posodobile in poenostavile zakonodajo ter preprečile pretirano urejanje in nalaganje upravnih bremen za državljane, javne uprave in podjetja, vključno za mala in srednja podjetja, s čimer bi zagotavljale, da so cilji zakonodaje doseženi. V zvezi s tem so se tri institucije dogovorile, da bodo na to temo izmenjale mnenja pred dokončnim oblikovanjem delovnega programa Komisije.

Komisija se zavezuje, da bo kot prispevek k svojemu programu ustreznosti in uspešnosti predpisov (REFIT) vsako leto predstavila pregled rezultatov prizadevanj Unije za poenostavitev zakonodaje, preprečevanje pretiranega urejanja in zmanjšanje upravnega bremena, vključno z letno študijo bremena.

Na podlagi ocene učinka in vrednotenja, ki ju opravita instituciji, ter prispevkov držav članic in deležnikov, pa tudi ob upoštevanju stroškov in koristi regulacije na ravni Unije bo Komisija, kadar je mogoče, količinsko opredelila zmanjšanje regulativnega bremena ali varčevalni potencial posameznih predlogov ali pravnih aktov.

Komisija bo tudi ocenila, ali je v REFIT mogoče določiti cilje za zmanjšanje bremena v določenih sektorjih.

IX. IZVAJANJE IN SPREMLJANJE TEGA SPORAZUMA

49. Tri institucije bodo sprejele potrebne ukrepe za zagotovitev sredstev in virov, potrebnih za pravilno izvajanje tega sporazuma.

50. Tri institucije bodo skupaj redno spremljale izvajanje tega sporazuma, in sicer tako na politični ravni v okviru letnih razprav kakor tudi na tehnični ravni v okviru Medinstitucionalne usklajevalne skupine.

X. KONČNE DOLOČBE

51. Ta medinstitucionalni sporazum nadomešča Medinstitucionalni sporazum o boljši pripravi zakonodaje z dne 16. decembra 2003 [2] in Medinstitucionalni skupni pristop k oceni učinka iz novembra 2005 [3].

Priloga k temu sporazumu nadomešča Enotno razumevanje glede delegiranih aktov iz leta 2011.

52. Ta sporazum začne veljati na dan podpisa.

---

[1] UL C 369, 17.12.2011, str. 14.
[2] UL C 321, 31.12.2003, str. 1.
[3] http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/key_docs/docs/ii_common_approach_to_ia_en.pdf

Съставено в Страсбург, 13 април 2016 г.
Hecho en Estrasburgo, el 13 de abril de 2016.
Ve Štrasburku dne 13. dubna 2016.
Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2016.
Geschehen zu Straßburg am 13. April 2016.
Strasbourg, 13. aprill 2016
Έγινε στο Στρασβούργο, 13 Απριλίου 2016.
Done at Strasbourg, 13 April 2016.
Fait à Strasbourg, le 13 avril 2016.
Arna dhéanamh in Strasbourg, an 13 Aibreán 2016.
Sastavljeno u Strasbourgu 13. travnja 2016.
Fatto a Strasburgo, addì 13 aprile 2016.
Strasbūrā, 2016. gada 13. aprīlī.
Priimta Strasbūre 2016 m. balandžio 13 d.
Kelt Strasbourgban, 2016. április 13-én.
Magħmul fi Strasburgu, 13 ta' April 2016.
Gedaan te Straatsburg, 13 april 2016.
Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.
Feito em Estrasbourgo, em 13 de abril de 2016.
Întocmit la Strasbourg 13 aprilie 2016.
V Štrasburgu 13. apríla 2016.
V Strasbourgu, 13. aprila 2016.
Tehty Strasbourgissa 13. huhtikuuta 2016.
Som skedde i Strasbourg den 13 april 2016.

За Европейския парламент	За Съвета	За Комисията
Por el Parlamento Europeo	Por el Consejo	Por la Comisión
Za Evropský parlament	Za Radu	Za Komisi
For Europa-Parlamentet	På Rådets vegne	På Kommissionens vegne
Im Namen des Europäischen Parlaments	Im Namen des Rates	Im Namen der Kommission
Euroopa Parlamendi nimel	Nõukogu nimel	Komisjoni nimel
Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	Για το Συμβούλιο	Για την Επιτροπή
For the European Parliament	For the Council	For the Commission
Pour le Parlement européen	Pour le Conseil	Pour la Commission
Thar ceann Pharlaimint na hEorpa	Thar ceann Comhairle	Thar ceann an Choimisiúin
Za Europski parlament	Za Vijeće	Za Komisiju
Per il Parlamento europeo	Per il Consiglio	Per la Commissione
Eiroparlamenta vārdā	Padomes vārdā	Komisijas vārdā
Europos Parlamento vardu	Tarybos vardu	Komisijos vardu
Az Európai Parlament részéről	A Tanács részéről	A Bizottság részéről
Għall-Parlament Ewropew	Għall-Kunsill	Għall-Kummissjoni
Voor het Europees Parlement	Voor de Raad	Voor de Commissie
W imieniu Parlamentu Europejskiego	W imieniu Rady	W imieniu Komisji
Pelo Parlamento Europeu	Pelo Conselho	Pela Comissão
Pentru Parlamentul European	Pentru Consiliu	Pentru Comisie
Za Európsky parlament	Za Radu	Za Komisiu
Za Evropski parlament	Za Svet	Za Komisijo
Euroopan parlamentin puolesta	Neuvoston puolesta	Komission puolesta
På Europaparlamentets vägnar	På rådets vägnar	På kommissionens vägnar

Председател/El Presidente/Předseda/Formand/Der Präsident/President-Eesistuja/
Ο Πρόεδρος/The President/Le Président/An tUachtarán/Predsjednik/
Il Presidente/Priekšsēdētājs/Pirmininkas/Az elnök/Il-President/de Voorzitter/
Przewodniczący/O Presidente/Președintele/Predseda/Predsednik/Puheenjohtaja/Ordförande

Martin SCHULZ

Jeanine Antoinette HENNIS-PLASSCHAERT

Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

Skupni dogovor med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo glede delegiranih aktov

I. **Področje uporabe in splošna načela**

1. Ta skupni dogovor temelji na Enotnem razumevanju glede delegiranih aktov iz leta 2011 in ga nadomešča ter poenostavlja prakso, ki sta jo od tedaj vzpostavila Evropski parlament in Svet. V njem so določene praktične ureditve ter usklajena pojasnila in prednostne izbire, ki se uporabljajo za prenos zakonodajnih pooblastil na podlagi člena 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). V skladu z navedenim členom je treba v vsakem zakonodajnem aktu, ki vključuje takšen prenos (v nadaljnjem besedilu: temeljni akt), izrecno opredeliti cilje, vsebino, področje uporabe in trajanje prenosa pooblastila.

2. Evropski parlament, Svet in Komisija (v nadaljnjem besedilu: tri institucije) pri izvajanju svojih pooblastil in v skladu s postopki, določenimi v PDEU, sodelujejo ves čas postopka in tako zagotavljajo nemoteno izvajanje prenesenih pooblastil ter učinkovit nadzor nad temi pooblastili s strani Evropskega parlamenta in Sveta. V ta namen vzdržujejo ustrezne stike na upravni ravni.

3. Pri predlogih za prenos pooblastil na podlagi člena 290 PDEU oziroma pri prenosu takšnih pooblastil se zadevne institucije odvisno od postopka za sprejetje temeljnega akta zavežejo, da bodo v največji možni meri uporabljale ustaljeno besedilo, navedeno v Dodatku k temu skupnemu dogovoru.

III. **Posvetovanja med pripravo in oblikovanjem delegiranih aktov**

4. Komisija se pri pripravi osnutkov delegiranih aktov posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenuje posamezna država članica. S strokovnjaki iz držav članic se pravočasno posvetuje o vseh osnutkih delegiranih aktov, ki jih pripravijo službe Komisije (*). Strokovnjakom iz držav članic pošlje osnutke delegiranih aktov. Ta posvetovanja potekajo v okviru obstoječih strokovnih skupin ali na ad hoc sestankih s strokovnjaki iz držav članic, za katere Komisija pošlje vabila prek stalnih predstavništev vseh držav članic. Države članice same določijo strokovnjake, ki se bodo udeležili sestankov. Osnutki delegiranih aktov, osnutek dnevnega reda in vsa druga ustrezna dokumentacija so strokovnjakom iz držav članic predloženi pravočasno, da imajo dovolj časa za pripravo.

5. Na koncu sestankov s strokovnjaki iz držav članic ali po njih službe Komisije navedejo, do kakšnih zaključkov so prišle na podlagi razprav, med drugim tudi, v kolikšni meri bodo upoštevale mnenja strokovnjakov in kaj nameravajo storiti. Navedeni zaključki bodo vneseni v zapisnik sestanka.

6. Priprava in oblikovanje delegiranih aktov lahko vključuje tudi posvetovanja z deležniki.

7. Kadar je osnutek delegiranega akta vsebinsko na kakršen koli način spremenjen, da Komisija strokovnjakom iz držav članic možnost, da se odzovejo, v pisni obliki, kadar je to primerno, na spremenjeno različico osnutka delegiranega akta.

8. Povzetek procesa posvetovanja je vključen v obrazložitveni memorandum, ki je priložen delegiranemu aktu.

9. Komisija v rednih časovnih presledkih daje na voljo okvirne sezname načrtovanih delegiranih aktov.

(*) Posebnosti postopka za pripravo regulativnih tehničnih standardov (RTS), kakor so opisani v uredbah o ESA [Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12), Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48) in Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84)], bodo upoštevane brez poseganja v ureditev posvetovanj iz tega sporazuma.

10. Pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov Komisija zagotovi, da so vsi dokumenti, vključno z osnutki aktov, pravočasno in sočasno posredovani Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno kot strokovnjakom iz držav članic.

11. Kadar Evropski parlament in Svet menita, da je to potrebno, se lahko njuni strokovnjaki udeležijo sestankov strokovnih skupin Komisije v zvezi s pripravo delegiranih aktov, na katere so povabljeni strokovnjaki iz držav članic. Evropski parlament in Svet v ta namen prejmeta seznam vseh sestankov strokovnjakov, načrtovanih v naslednjih mesecih, in vabila nanje.

12. Tri institucije druga drugi sporočijo naslove namenskih poštnih predalov za pošiljanje in prejemanje vseh dokumentov v zvezi z delegiranimi akti. V ta namen se uporablja register iz odstavka 29 tega sporazuma, ko bo vzpostavljen.

III. **Ureditev posredovanja dokumentov in izračuna rokov**

13. Komisija z uporabo ustreznega mehanizma Evropskemu parlamentu in Svetu uradno posreduje delegirane akte. Z dokumenti z oznako tajnosti se ravna v skladu z notranjimi upravnimi postopki, ki jih vsaka institucija določi z namenom zagotavljanja vseh potrebnih jamstev.

14. Da se Evropskemu parlamentu in Svetu zagotovijo pogoji za uveljavljanje pravic iz člena 290 PDEU v roku, določenem v vsakem temeljnem aktu, Komisija ne posreduje delegiranih aktov v naslednjih obdobjih:

— od 22. decembra do 6. januarja;

— od 15. julija do 20. avgusta.

Ti obdobji se uporabljata le, ko rok za nasprotovanje temelji na točki 18.

Ti obdobji se ne uporabljata v zvezi z delegiranimi akti, ki so sprejeti po postopku v nujnih primerih, določenim v delu VI tega skupnega dogovora. Če se delegirani akt sprejema po postopku v nujnih primerih v enem izmed obdobij, določenih v prvem pododstavku, začne rok za nasprotovanje, določen v temeljnem aktu, teči šele ob izteku zadevnega obdobja.

Tri institucije se do oktobra v letu pred volitvami v Evropski parlament dogovorijo o ureditvi uradnega obveščanja o delegiranih aktih v času prekinitve dela zaradi volitev.

15. Rok, v katerem je mogoče izraziti nasprotovanje, začne teči, ko Evropski parlament in Svet prejmeta vse jezikovne različice delegiranega akta.

IV. **Trajanje prenosa pooblastila**

16. Temeljni akt lahko na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov za nedoločeno ali določeno obdobje.

17. Kadar je navedeno določeno obdobje, bi moralo biti načeloma v temeljnem aktu določeno samodejno podaljševanje prenosa pooblastila za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem vsakega obdobja. Ta točka ne vpliva na pravico Evropskega parlamenta ali Sveta do preklica pooblastila.

V. **Rok za nasprotovanje Evropskega parlamenta in Sveta**

18. Brez poseganja v postopek v nujnih primerih bi moral biti rok za nasprotovanje, ki je za vsak primer posebej določen v posamičnem temeljnem aktu, načeloma dva meseca in ne krajši od tega, ki ga je možno za vsako institucijo (Evropski parlament ali Svet) na njeno pobudo podaljšati za dva meseca.

19. Vendar pa se delegirani akt lahko objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati pred iztekom navedenega roka, če tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da delegiranemu aktu ne bosta nasprotovala.

VI. **Postopek v nujnih primerih**

20. Postopek v nujnih primerih bi bilo treba uporabljati le v izjemnih primerih, na primer pri zadevah v zvezi z zaščito in varnostjo, varovanjem zdravja in varnosti ali zunanjimi odnosi, vključno s humanitarnimi krizami. Evropski parlament in Svet bi morala odločitev za postopek v nujnih primerih utemeljiti v temeljnem aktu. V temeljnem aktu se podrobno navedejo primeri, v katerih se uporabi postopek v nujnih primerih.

21. Komisija se zavezuje, da bo Evropski parlament in Svet temeljito obveščala o možnosti, da bo delegirani akt sprejet po postopku v nujnih primerih. Takoj ko službe Komisije predvidijo to možnost, na to neuradno vnaprej opozorijo sekretariata Evropskega parlamenta in Sveta prek namenskih poštnih predalov iz točke 12.

22. Delegirani akt, sprejet po postopku v nujnih primerih, začne veljati nemudoma in se uporablja, dokler se mu ne nasprotuje v obdobju, določenem v temeljnem aktu. Če Evropski parlament ali Svet nasprotujeta, Komisija takoj po uradnem obvestilu Evropskega parlamenta ali Sveta o sklepu o nasprotovanju akt razveljavi.

23. V uradnem obvestilu Evropskemu parlamentu in Svetu o delegiranem aktu, sprejetem po postopku v nujnih primerih, Komisija navede razloge za uporabo navedenega postopka.

VII. **Objava v Uradnem listu**

24. Delegirani akti se objavijo v seriji L *Uradnega lista Evropske unije* šele po izteku roka za nasprotovanje, razen v primeru iz točke 19. Delegirani akti, sprejeti po postopku v nujnih primerih, se objavijo nemudoma.

25. Brez poseganja v člen 297 PDEU se v seriji L *Uradnega lista Evropske unije* objavijo tudi sklepi Evropskega parlamenta ali Sveta o preklicu prenosa pooblastila, o nasprotovanju delegiranemu aktu, sprejetem po postopku v nujnih primerih, ali o nasprotovanju samodejnemu podaljšanju prenosa pooblastila. Sklep o preklicu začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

26. Komisija v *Uradnem listu Evropske unije* objavi tudi sklepe o razveljavitvi delegiranih aktov, sprejetih po postopku v nujnih primerih.

VIII. **Vzajemna izmenjava informacij, zlasti v primeru preklica**

27. Kadar Evropski parlament in Svet uveljavljata svoje pravice pri uporabi pogojev, določenih v temeljnem aktu, o tem obvestita drug drugega in Komisijo.

28. Kadar Evropski parlament ali Svet začne postopek, ki bi lahko vodil do preklica prenosa pooblastila, o tem obvesti preostali instituciji najpozneje en mesec pred sprejetjem sklepa o preklicu.

Dodatek

Ustaljeno besedilo

Uvodna izjava:

(Da/Za) … [*cilj*], bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi (s/z) [*vsebina in področje uporabe*]. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov, Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

Člen(i) o prenosu pooblastil

"[Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov] [Komisija sprejme delegirane akte] v skladu s členom [A] v zvezi (s/z) [*vsebina in področje uporabe*].

Naslednji odstavek se doda v primeru uporabe postopka v nujnih primerih:

Kadar je v primeru [*vsebina in področje uporabe*] to potrebno iz izredno nujnih razlogov, se za delegirane akte, sprejete na podlagi tega člena, uporabi postopek iz člena [B].

Člen [A]

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

[trajanje]

Možnost 1:

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena(-ov) … se prenese na Komisijo za nedoločen čas od … [*datum začetka veljavnosti temeljnega zakonodajnega akta ali kateri koli drug datum, ki ga določita sozakonodajalca*].

Možnost 2:

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena(-ov) … se prenese na Komisijo za obdobje … let od … [*datum začetka veljavnosti temeljnega zakonodajnega akta ali kateri koli drug datum, ki ga določita sozakonodajalca*]. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem …-letnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

Možnost 3:

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena(-ov) … se prenese na Komisijo za obdobje … let od … [*datum začetka veljavnosti temeljnega zakonodajnega akta ali kateri koli drug datum, ki ga določita sozakonodajalca*].

3. Prenos pooblastila iz člena(-ov) … lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov..

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena(-ov) …, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku [dveh mesecev] od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za [dva meseca].

Naslednji člen se doda v primeru uporabe postopka v nujnih primerih:

Člen [B]

Postopek v nujnih primerih

1. Delegirani akti, sprejeti na podlagi tega člena, začnejo veljati nemudoma in se uporabljajo, dokler se jim ne nasprotuje v skladu z odstavkom 2. V uradnem obvestilu Evropskemu parlamentu in Svetu o delegiranem aktu se navedejo razlogi za uporabo postopka v nujnih primerih.

2. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v skladu s postopkom iz člena [A](6). V tem primeru Komisija nemudoma po tem, ko jo Evropski parlament ali Svet uradno obvesti o sklepu o nasprotovanju aktu, ta akt razveljavi.